

Naturskyddsföreningen
Lund

Lunds Fot- och Cykelfolk 1971-2012

Av Per Blomberg, 2024-08-26.

Under 41 år verkade den ideella föreningen Lunds Fot- och Cykelfolk i Lund. År 2012 beslöt föreningen att lägga ned verksamheten och föra över tillgångarna till Lunds Naturskyddsförening. Cykelgruppen i LNF har fortsatt verka i Lunds fot- och cykelfolks anda. Med anledning av att LNF fyller 50 år 2024 vill vi därför även uppmärksamma Lunds fot- och cykelfolks historia.

Under slutet av 1960-talet blev miljöfrågorna allt mer uppmärksammade i samhället och bilens miljöpåverkan var en central utmaning. 1968 hade debatten varit mycket intensiv i Lund om det planerade genombrottet där en fyrfilig väg skulle gå rakt igenom den medeltida staden. I sista stund fick motståndet mot genombrottet majoritet och projektet avvecklades. I stället blev det en långtgående reglering av biltrafiken i centrum med gågator och ökat utrymme för cyklister. Föreningen bildades strax efter stridigheterna och i början av omvandlingen av centrum som var tänkt att skapa en gång- och cykelvänlig stadskärna.

Lunds fot- och cykelfolks logo.

Naturskyddsföreningen Lund

Samtal med Jacqueline Lyttkens

Jag får möjlighet att samtala med Jacqueline Lyttkens om Lunds Fot- och Cykelfolk den 8 maj 2024. Jacqueline gick med i föreningen 1978 och blev suppleant och senare kassör 1980. Föreningen bildades troligen 1971 eftersom det firades 10-årsjubileum 1981 och 25 årsjubileum 1996. Stadgarna är dock från 1975 och de äldsta handlingarna i arkivet är från detta år. Hon visar mig en artikel från SDS som Jan Mårtensson skrivit om protesterna mot parkeringshuset Färgaren. Lunds fot- och cykelfolk var med i Trafiksäkerhetsrådet sedan 1980 och även Lunds miljögrupper LMG med tio föreningar under 1970-talet. Under 1980-talet ordnades regelbundet söndagsutflykter med reklam i både Arbetet och SDS under rubriken "idag".

Med Kallelsen följer årsberättelse för 1986 och inbetalningskort för medlemsavgiften.

Arkivcenter Syd

Av den första verksamhetsberättelsen från 1975 står att föreningen ökat från 500 till 700 medlemmar. Föreningen lämnade remisser på åtta stadsplaner och genomförde en mörkerkampanj på stortorget där reflexer delades ut. Det var utflykter varje söndag under sommarhalvåret och träffar på onsdagar 18:30. 1977 protesterade föreningen mot EPA-varuhuset och 14 000 namnunderskrifter samlades in. Det var med andra ord en mycket aktiv förening på 1970-talet. Enligt programblad och protokoll minskade sedan medlemsantalet succesivt till år 2011 då det var cirka 200 medlemmar och mycket svårt att hitta personer som ville sitta i styrelsen. Det togs då beslut om att lägga ned föreningen och ge tillgångarna till Lunds Naturskyddsförening vilket skedde år 2012. I arkiven finns en del äldre tidningsurklipp om föreningen som återges här:

Inga cyklar på pågatågen

Fot- och cykelfolket finner sig inte i Länstrafikens brutna löfte

LUND. Lunds fot- och cykelfolk kan inte finna sig i att Länstrafiken inte håller löftet att tillåta cyklar på Pågatågen.

10 juni var det utlovat att cyklar åter skulle tillåtas efter stoppet i januari 1994. Men nu har Länstrafiken meddelat att det inte finns plats för cyklar. Först nästa år kan det möjligen bli tillåtet igen med cyklar.

Lunds fot- och cykelfolk har på olika sätt uppvaktat Länstrafiken. Bl a har man framställt en video. På denna visas att det i Stockholm, Göteborg, Danmark och Tyskland är tillåtet med cyklar på tåg.

Vad är det som gör att det inte skulle gå i Skåne, undrar fot- och cykelfolket på videon.

På videon säger man sig inte längre lita på Länstrafikens besked om när det åter skall gå att få ta med cykeln.

Nu skriver fot- och cykelfolket också ett öppet brev till Länstrafiken där man kräver att löftet att tillåta cyklar från 10 juni skall hållas.

Vi uppmanar cyklisterna att höra av sig till den politiska ledningen för Länstrafiken, Sten Norin (s), Björn Falk (m) och Kenneth Svensson (s) och kräva att få ta med cykeln. 10 juni kommer vi att genomföra

FOTO: HUSSEIN EL-ALAWI

Björn Wahlsten, ordförande i Lunds fot- och cykelfolk, vill inte acceptera att han inte får ta med sig cykeln på Pågatågen. Han kräver att Länstrafiken håller löftet att cyklar skall tillåtas på tågen från 10 juni.

någon form av aktion för cyklar på Pågatågen, säger Björn Wahlsten, ordförande i Lunds fot- och cykelfolk.

Vi kräver att få ta med cyklar för att kunna ta oss till t ex Höör och Helsingborg och där göra cykelutfärder. Vi åkte på studiebesök till Danmark och såg hur utmärkt man där klarar att ta med cyklar. Där

anstränger man sig för att klara detta. Vi kräver inte att få ta med cyklar under rusningstid. Men mitt på dagen och under veckosluten måste det vara tillåtet, säger Wahlsten.

Det har varit lite si och så med möjligheten att ta med cyklar på regionalbussarna.

Det har handlat om trasiga cykelhållare men nu har vi

fått löfte om att det skall fungera på alla bussar. Det gläds vi åt. Men bussen är inte alltid ett alternativ. För att åka till Helsingborg måste man byta buss tre gånger. Självklart skall det gå att få med cykeln också på Pågatåget, säger Björn Wahlsten.

Också tidningen Veckobladet (vänsterpartiet närståen-

de) påpekar att det som går bra på andra håll inte fungerar i Skåne.

Det är ett oacceptabelt beslut som Länstrafiken fattat under ledning av Sten Norin. Därmed sagt att vi resenärer inte bör acceptera det utan agera på alla möjliga sätt, skriver Gunnar Sandin i Veckobladet. INGRID NATHELL

SDS 11/6-96

Sydsvenska Dagbladet den 1 juni 1996.

Manifestation på centralen

LUND. Igår genomförde Lunds Fot- och cykelfolk en manifestation mot att Länstrafiken beslutat att inte tillåta cyklar på Pågatågen, trots ett tidigare löfte. Ett tiotal demonstranter fanns på perrongerna för att dela ut flygblad. Cyklarna hade de dock lämnat utanför.

Vi är ju unga lagbrytare, menade Björn Wahlsten, föreningens ordförande.

Stundtals såg det ut att vara ganska mycket folk på perrongerna. Huruvida de var demonstranter eller inte avslöjades dock snabbt - så fort ett tåg stannade till och därefter avgick, återstod bara de ursprungliga tio från föreningen.

Flygblad delades ut

Men engagemanget hos dessa gick inte att ta miste på. Flygblad delades ut och handens dokumenterades också på video av föreningen. Röda Kapellet bidrog med musik.

Fot- och cykelfolket protesterade mot Länstrafikens beslut född 1971

Vi har väntat på det här i två och ett halvt år. De har på olika sätt, exempelvis i tidningar, talat om att det skulle komma igång i dag, men nu blir det inte så. Det funkar ju på så många andra ställen, varför inte här? sa Björn Wahlsten.

Fyller 25 år

Han har inget förtroende för Länstrafiken. Claes Ulvryd, produktchef för Pågatågen, har tidigare gjort ett uttalande om att det är antalet resande som gör det svårt att få plats med cyklar. Han framhöll dock att frågan ska tas upp till nybehandling i höst. Tidigast nästa år kan det i så fall bli tillåtet

med cyklar på Pågatågen igen. De har ju inget riktigt argument för att man inte ska få ta med cyklar utan pratar om att tillströmningen av passagerare är orsaken. Men vi hoppas de ska få upp ögonen för att det finns folk som är miljomedvetna och vill kombinera tåg och cykel, tyckte Wahlsten.

Dessutom firar Lunds Fot- och cykelfolk 25 år i år så då kunde de väl bjuda på detalj. Många människor pendlar varje dag med de lila färgade tågen. En av dem är Marie Johansson från Malmö.

Jag tycker det behövs att man färdas med cyklar, speciellt nu när jag inte kan åka hela vägen till Gunnesbo där jag jobbar. Hade jag kunnat hade jag tagit med mig cykeln, då hade jag sluppit krångla med lokalbussar.

ANNA SÖDERQUIST

Cykeldemonstration utan cyklar. Lunds Fot- och cykelfolk delade i går ut flygblad på perrongerna, i protest mot att Länstrafiken inte tillåter cyklar på Pågatågen. Tidigast nästa år kan det bli aktuellt.

FOTO: HUSSEIN EL-ALAWI

Sydsvenska Dagbladet den 11 juni 1996.

Fot- och cykelfolk mot cykelförbud på Pågatåg

LUND
● I ett öppet brev till Länstrafiken i Malmöhus län protesterar Föreningen Lunds fot- och cykelfolk mot att det även i fortsättning är förbjudet att transportera cyklar på Pågatågen.

Länstrafiken har tidigare lovat att cyklar skulle få tas med från den 10 juni.

Men enligt Länstrafiken finns det inte plats för några cyklar på tågen.

Tidigast nästa år kan det bli aktuellt.

Lunds fot- och cykelfolk påpekar att man i Stockholm och Göteborg tillåter cyklar på tåget.

Ett av skälen är att såväl tåg som cykel är energisnåla och miljövänliga transportmedel.

Men Länstrafiken i Malmöhus väljer att gå emot strömmen, skriver föreningen som kräver att Länstrafiken håller sitt löfte.

AN 3/6-96

FOTO: NELLY HERZBERG

Samling runt "cykeltårta", fr v Gert Råberg, Birgitta Wahlsten och Björn Wahlsten från Lunds- fot och cykelfolk, och Tobias Borg, Tommy Olsson och Khaled Hamawand från Lundahoj.

De har halverat cykelstölderna

LUND. I lite mer än ett år har arbetslösa ungdomar hållit ett öga på cyklarna kring stationen. Under samma tid har cykelstölderna minskat med 48,8 procent. Det är värt en del, åtminstone en tårta.

Tårtan kom från Lunds fot- och cykelfolk som har cirka 900 medlemmar och gärna slår ett slag för det eller dem som främjar pedaltrampande. En trio bestående av Björn Wahlsten, Birgitta Larsson och Gert Råberg överlämnade i går en tårta med en chokladcykel på till Lundahoj – projektet kallas så.

Tommy Olsson, som är chef för Lundahoj, berättade att målsättningen var att minska

cykelstölderna med 25 procent. Det blev alltså dubbelt så mycket.

Inom Lundahoj jobbar nu sju ungdomar förutom Tommy Olsson, som är fast anställd. De andra ingår i projekt som ALU (arbetslivsutveckling) eller API (arbetsplatsintroduktion).

De orangeskrudade ungdomarna drar sig inte för att hålla kvar cykeltjuvar. Det har skett vid flera tillfällen, och nyligen jagades en tjuv ända ner till Domkyrkan. Men de sysslar också med fredligare ting, t ex att märka cyklar åt dem som så önskar.

I maj flyttar Lundahoj in i det gamla godsmagasinet, där det ska finnas plats för 400 cyklar.

JAN MÅRTENSSON

SDS 15/3-97
**I sommar får du ta
cykeln på pågatåget**

Från 9 juni tillåts cyklar
igen på pågatågen. Men ba-
ra under högsommartiden
skadar andra resenärer eller

SYDSVENSKAN • Lördagen den 3 maj 1997

LUND

Lundablandning

■ Björn Wahlsten har valts om som ordförande i Lunds fot- och cykelfolk. Bengt Brunsson lämnade på egen begäran styrelsen efter många år.

Föreningen har minskat något i medlemsantal, kanske beroende på att man gett förtur åt viktiga kampanjer framför rekrytering. På årsmötet gladdes man särskilt åt att det från den 9 juni är tillåtet att ta med sig cykeln på Pågatågen, en viktig framgång för fot- och cykelfolket.

Björn Wahlsten, ordförande i Lunds fot- och cykelfolk, visar vägen till ett Pågatåg för en cyklist. Teckningen är gjord av Göte Bergström, ny revisor i föreningen.

Årsmöte - Lunds Fot och Cykelfolk

I förra veckan avhöll veckan Lunds Fot- och cykelfolk sitt årsmöte i Vårfruskolan. Björn Wahlström blev omvald till ordförande, en av veteranerna inom styrelsen, Bengt Brunsson lämnade sitt uppdrag efter 25 år med ålderns rätt. Medlemsantalet hade tyvärr stagnerat kring 800 personer. Orsaken till detta var att styrelsen ej fått tid över till medlemsvärvning p.g.a. att de olika aktionerna tagit all tid i anspråk under verksamhetsområdet.

Cykel med på tåget

Däremot hade styrelsen lyckats få Länstrafiken att tillåta att cyklar får medtagas vid resa på pågatågen från 9 juni. Detta glädde årsmötet. Men en smolk i glädjebägaren var att DSB inte längre vill pollettera cyklar genom Danmark. I verksamhetsberättelsen framgick att styrelsen skrivit till miljöministern, som lovat ta upp frågan med den danska transportministern.

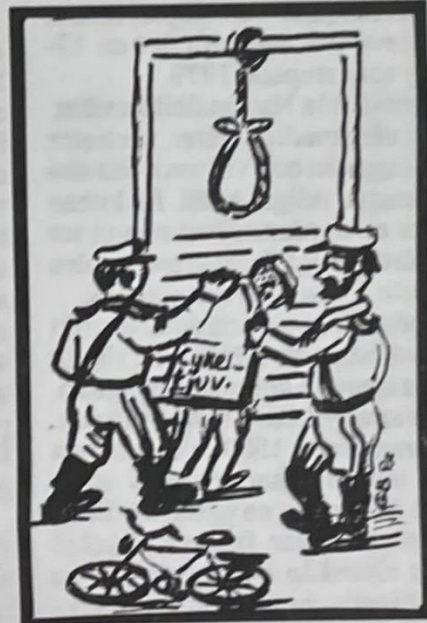
Tankshinder vid torget

Kvällens gästföreläsare var Sydsvenskans redaktionschef i Lund, Jan Mårtensson. Han inledde med att berätta om att han kommit direkt från en resa som gått till London. Han omtalade att det var full vår där. Men han blev besviken när han steg av tåget i Lund och möttes av riktiga tankshinder vid Knut den Stores torg, som kommit till sen sist. Efter dessa inledande ord övergick han till att berätta om cykelns historia. Den förste som

skissade på något som påminner om cykeln idag var Lenoardo da Vinci.

När cykeln kom till Lund kan man inte säkert säga, men mycket tyder på att den introducerades av Wilhelm Hedemann-Gade (1885-1934). Han var en portalfigur i Lundaidrottens historia.

Jan ansåg vidare att han vill jämföra en cykeltjuv med en hästtjuv i Vilda Västern och att

samma straff borde genomföras. Idag stjäls det 18 cyklar per dag i Lund vilket visar att det är ett stort problem. En förbättring på sista tiden svara lundaprojektet för som vaktar cyklarna vid stationen. Detta har lett till att cykelstölderna minskats med 48,8% där!

Göte Bergström

Veckobladet nr 16-97

1978-1997

Cykeln firad med egen dag

ÖSTRA TORN
Lundaborna cyklar över 14 000 mil varje dag. Ändå har cyklandet inte ökat de senaste fem åren. I går firades cykeln med en helt egen dag på Östra Torn.

Trots att man lätt kan tro motsatsen ökade inte cyklandet i Lund mellan åren 92 och 97.

Christina Nilsson är projektledare för Cykelprojektet på Östra Torn och Linero och hon mår när om att fler ska begagna sig av den miljövänliga cykeln.
- Jag påstår att Lund är en bättre stad lika mycket som cykelstad. Därför anordnar vi den här dagen för att lyfta fram cykeln som transportmedel.

Tecknat kontrakt

Statistik från institutionen för trafikteknik visar att 26 procent av alla resor med bil i Lund är tre kilometer eller kortare. Det är främst dessa som Cykelprojektet vill komma åt.

- Vi har tecknat kontrakt med 203 personer på Östra Torn och Linero som lovat cykla alla kortare sträckor under ett år, berättar Christina Nilsson.
- Intresset var stort. Vi var faktiskt tvungna att säga nej till ungefär 40, pengarna räckte inte.

På Gåsatoftens bygglek kunde Lundaborna i går gå på cykelloppis och tipsrunda och dessutom lära sig hur man lagar i stort sett alla fel som kan uppstå på cykeln.

Något som lockade en hel del nyfikna var Rolf Åkerbergs liggcyklar. Hans konstruktion är betydligt snabbare än en vanlig cykel, luftmotståndet är minimalt och det går åt mycket mindre kraft att driva runt pedalerna än på normala hjor.
Fast det tar lite tid att lära sig tekniken.

- Jag har försökt några gånger men bara kört omkull, säger Christina Nilsson när hon sätter sig till rätta för ännu ett försök.
Men det gick inte bättre det.

Bort med alla tvång

Stingpinnar, hjälmar och andra klokskaper som ska göra cyklisternas framfart säkrare har inte bara varit av godo.

- Det har blivit så mycket negativa påbud kring cyklandet och det är inte bra, menar Christina Nilsson.

Trots att hon varit projektledare i ett halvår är det bara en månad sedan hon själv skaffade cykelhjälm.

- Och jag ska villigt erkänna att jag fortfarande känner mig töttig när jag tar på den.

Endast tre procent av Lunds cyklister använder hjälm och

Att cykla liggande är inte lätt. Christina Nilsson klarar det i alla fall så länge som Francisco Chevarria fungerar som extra stöd hjul.

och stanna upp
Rolf Åkerbergs liggcykel. Med den kommer man mycket längre med mindre pedalkraft. Problemet är tekniken - det är inte lätt att ligga ner och cykla.

Sid 10

Så länge Christina Nilsson fick en hjälpare hand gick det bra att ligga ner och cykla. Vårre var det på egen hand. FOTO: JAN OLSSON

varje år skadas 200 så allvarligt i olyckor att de tvingas uppsöka sjukhuset. Därmed står cyklisterna för hälften av alla trafikolyckor som rapporteras inom sjukvården.

Positiv cykling

Ett annat mått på cykelintensiteten bland Lundaborna är att 10 000 cyklister passerar Trollebergsviadukten varje dag.

Men trots olyckorna är det knappast hjälm tvång som Christina Nilsson i första hand vill propagandera för.

- Nej, jag vill föra fram allt det positiva med att cykla. Det är inte bara bra för miljön, den som cyklar sparar pengar samtidigt som man mår mycket bättre.

Jan Olsson

Skånska Dagbladet den 27 april 1998.

Lundacyklist prisas

Lunds fot- och cykelfolk ger Sven-Erik Andersson sitt första cykelpris

LUND. Sven-Erik Andersson, välkänd cyklande Lundaprofil, är Lunds fot- och cykelfolks första pristagare.

- Han är en bra representant för den enträgne cyklisten, säger Richard Spengler i cykelföreningen som kämpar för Lunds cyklister och fotgängare.

För Sven-Erik Andersson är priset en glad överraskning.

- Jag är inte medlem i föreningen. För mig är cykeln ett nödvändigt redskap.

- Utan den kan jag inte för-

flytta mig, förklarar han.

Sven-Erik Andersson, 63, är cp-skadad sedan födseln.

Skadan berör rörelseapparaten och gör det svårt för honom att röra sig. Trots det cyklar han varje dag, bland annat i tjänsten som bud på Konsthallen.

"Sedan jag var liten"

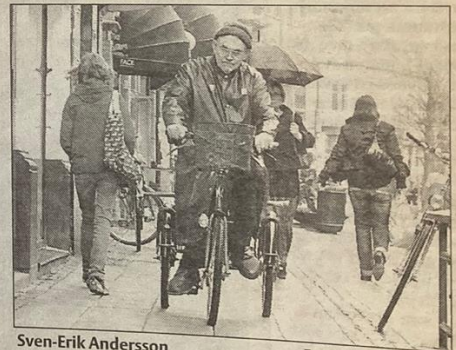
- Jag har cyklat sedan jag var liten. Först med far på Helgeandsgatan. Sedan fick jag en specialutrustad cykel genom Knut Boman, som även gav mig direkt service om jag fick punktering. Då kunde jag bara komma in i cykelverksta-

den, sätta mig på en pall och vänta.

"Framåtanda"

Priset, 1 000 kronor och ett diplom, som Lunds fot- och cykelfolk delade ut på sitt årsmöte i Vårfruskolans matsal, får Sven-Erik Andersson för att han är en "välkänd Lundaprofil som med energi och kämparanda visar att man kan ta sig fram med cykel i alla sammanhang och i ur och skur".

CECILIA BILLGREN
046-18 15 43
cecilia.billgren@skd.se

Sven-Erik Andersson.

Foto: Lars-Erik Gille

Skånska Dagbladet den 27 april 2006.

Gott exempel. Solveig Ekström Persson har gjort det lättare att vara cyklist i Lund – därför prisas hon nu.

Foto: Eva-Lisa Svensson

Solveig Ekström Persson prisas för sitt goda exempel som cyklist

VEBERÖD
Husvilda Aina Erlander var en hängiven cyklist eller inte har vi ingen aning om. Men hon var i alla fall en viktig förebild för Solveig Ekström Persson, som utsetts till Årets cyklist i Lund.

Det är Lunds Foto- och Cykelfolk som delar ut utmärkelsen i fråga. Solveig Ekström Persson kan nu ståta med diplom och utnyttja ett presentkort i en bokhandel, värt 1 000 kronor.

– Det kom som en överraskning. Jag blev inbjuden till deras årsmöte och trodde först att de ville att jag skulle hålla något föredrag eller så.

Men, nej, hon skulle alltså prisas. Föreningen anser att hon i sin politiska gärning som ordförande i tekniska nämnden – en post hon numera lämnat – har varit en drivande kraft när det gäller att underlätta för cyklisterna och göra det mer tillgängligt för lundaborna att välja alternativet cykel när de skall förflyta sig.

Gott exempel

Hon föregår själv med gott exempel.

– När jag bodde i Lund, på Linero, cyklade jag dagligen till och från jobbet, till och med när det var vinter.

Sedan hon flyttat till Veberöd 2001 tog hon bussen till Lund, där hon plockade ut cykeln ur cykelgaraget i gamla tullhuset och gjorde resten av resan på två hjul.

Numera är hon pensionär, men nu har hon i gengäld fritidshuset i Vomb på cykelavstånd.

Vombsjön runt har hon föresten också cyklat.

Det där om Aina Erlander, hustru till dåvarande statsministern, får vi kanske förklara. Ingrid Persson Ekström växte upp på Söder i Stockholm.

– I Fogelströms kvarter.

Efter folkskolan började hon på Högre allmänna läroverket för flickor på Södermalm.

– Jag hade Aina Erlander som

PORTRÄTTET

Namn: Solveig Ekström Persson, 65

Yrke: Pensionär

Familj: Maken Lars, två söner

Borr: Villa i Veberöd

Aktuell: Har blivit utsedd till Årets cyklist i Lund av Lunds Fot- och Cykel-folk

klassföreståndare. Hon var en väldigt fin förebild.

– Over huvud taget var det medvetet folk i lärarkåren.

– Väldigt många lärare var antingen engagerade socialdemokrater eller hade makar som var det.

Men skolans grundare och rektor Beth Hennings var folktoppartist och en av de allra första kvinnorna i Sveriges riksdag.

Unga Solveig hade tänkt bli kurator och hade lyckats ordna nödvändig praktikplats i Malmö. Bostad hade hon fått i Lund, där Aina Erlander hade ordnat rum åt henne hos sin moster på Östra Vallgatan.

Stipendium

Men så fick hon ett stipendium, som faktiskt satte käppar i hjulet. Det gällde Naturstipendiet, som innebär tre års studiemedel.

– Det kunde jag inte utnyttja fullt ut om jag skulle bli kurator.

Stipendiet gällde nämligen bara för universitetsstudier, och Socialhögskolan hörde inte till något universitet.

Hon lade om sina studieplaner och läste in en pol mag i stället.

Ämnen som juridik, ekonomi, statskunskap och sociologi.

Vid den här tiden expanderade landstingen kraftigt och sökte unga akademiker.

Som enda kvinna i landet bland i övrigt 22 män antogs hon till en ett och ett halvt år lång utbildning till landstingsmanuens.

Varefter hon började arbeta in-

om administrationen på landstinget i Lund.

Hon var fackligt engagerad och 1977 tog hon tjänstledigt för att pröva på att vara ombudsman för TCO-distriktet i Skåne. Men hon gick tillbaka.

– Det var väldigt svårt att kombinera med små barn. Det blev ju ingen 40 timmars arbetsvecka.

Nej, efter dagens vanliga arbete var det besök på fackliga möten runt om i Skåne.

Små barn, var det; hon hade två pojkar, vuxna nu.

Gift sig hade hon gjort 1965 och hade i princip blivit paxad för så fort hon flyttat ner till Lund.

Det gjorde hon i maj 1961. På midsommarafton gick hon och dansade på Åke Hans i Lund, ungefär där stadsbiblioteket nu ligger. Där träffade hon blivande maken Lars.

Sedan hon bestämt sig för att ombudsmannaskapet inte var något för henne fortsatte hon på landstinget fram till pensioneringen förra året. Sedan 1982 arbetade hon med Södra regionnämnden, som sköter om samverkan mellan landstingen i södra Sverige.

Hon var sedan länge medlem i socialdemokraterna, när hon axlade sitt första kommunalpolitiska uppdrag i slutet på 70-talet.

– Det var i personalnämnden. Den avvecklades. Eller snarare startade jag en utredning som ledde till att den lades ner.

Enkelt uttryckt fick varje kommunal nämnd i fortsättningen ta

ansvar för sin egen personal.

– Lund var en av de första kommunerna som gjorde det.

Hon gick vidare till park- och naturvårdsnämnden, för att också ta plats i styrelsen för Lunds Energi och som ordförande i tekniska nämnden.

Nu har hon avvecklat de flesta av sina uppdrag, men hon sitter fortfarande i styrelsen för Sydsvatten och i kollektivtrafiknämnden för Region Skåne.

Till Veberöd

Sedan 2001 bor hon och maken i Veberöd, där han sadlat om och öppnat snickeri i mogen ålder.

Själv tycker hon också om att handarbete och trivs med att laga mat.

Annars har hon inte haft tid att odla så många fritidsintressen.

– Är du politiskt aktiv är politiken din fritid.

Nu prisas hon alltså för sina insatser för cyklandet i Lund. Men det finns säkert också de som svär över lundacyklisterna i allmänhet – och dem som verkar i deras intresse. Hon har viss förståelse:

– Det är bra att folk cyklar mer. Sedan kan jag väl önska att folk i gemen ville hålla sig mer till de trafikregler som finns.

– Trafik fordrar ett samspel. Det är angeläget att varje trafikant tänker både på sina rättigheter och inte minst – sina skyldigheter.

HÅKAN JACOBSSON
040-660 55 64
hakan.jacobsson@skd.se

Ragnar Lindahl cyklar 4,6 mil – om dagen

NOTIS **MÄRKELSE.** Årets Lundacyklist, Ragnar Lindahl, cyklar från hemmet i Nöbbelöv till arbetet vid Västra hamnen i Malmö varje dag i ur och skur, utom under den allra kallaste delen av året.

– Det blir nog 800 mil öm året, säger han när han pustar ut på Lokaltidningens redaktion efter den drygt två mil långa cykelturen från jobbet.

I dag har det gått bra att cykla, inte alltför mycket vind. Det är som tyngst när det är kraftig motvind och allra bäst när det inte blåser alls – men det händer ju inte särskilt ofta här i Skåne, säger Ragnar Lindahl, jämtlänning som han är ursprungligen.

– Men jag pressar mig inte, jag tar det lugnt. Jag håller cirka 23 km/tim eftersom det tar mig cirka en timme att cykla de 2,3 milen.

Han kan inte riktigt komma ihåg vilket år det var han började cykla via Lomma till och från jobbet, men någon gång på 1990-talet var det i alla fall, så det lär vara några årtal sett. Strömmen av cyklister har varit ganska konstant under åren, tycker Ragnar Lindahl, men han har noterat att på senare år har folk blivit bättre på att använda cykelhjälmar.

Förra tisdagen fick han motta priset som Årets Lundacyklist 2008 på föreningen Lunds fot- och cykelfolks årsmöte på Vårfruskolan. Priset var ett presentkort på tusen kronor i en bokhandel.

– Trevligt, är hans kommentar till uppståndelsen kring hans vardagsmotionerande.

Lär mer på nätet
WWW
lokaltidningen.se

Ragnar Lindahl är Årets Lundacyklist 2008.
Foto: Susanne Calogero

Susanne Calogero
susanne.calogero@lokaltidningen.se

Lokaltidningen 2008.

C6 **Lu** SYDSVENSKAN Torsdag 24 april 2008

Arg granne sköt papegoja
Lund C5

Ragnar Lindahl:
»Det tar en timme i vardera riktningen att cykla om det inte blåser för mycket.«
"Årets Lundacyklist" trampar de 2,3 milen till jobbet.
Lund C6

Ragnar Lindahl har cyklat hem till Lund från arbetet i Malmö. Cykelkorgen har han laddat med en mp3-spelare med blues- och rockmusik.

Årets cyklist har paddlat till jobbet

LUND. Ragnar Lindahl har fått utmärkelsen Årets Lundacyklist. Det är Lunds fot- och cykelfolk som hedrar honom för flitigt cyklande mellan bostaden på Nöbbelöv och arbetet i Malmö.

I motiveringen till utmärkelsen heter det:

"Ragnar Lindahl är sedan många år daglig cykelpendlare mellan Lund och Malmö. Han har med en sina tusentals tillryggalagda mil visat att stora avstånd inte utgör något hinder för cykling i ur och skur till och från arbetet."

Tar tåg på vintern ...

Sedan 1990-talet har Ragnar Lindahl haft sin arbetsplats i Malmö. Nu arbetar han vid gamla Saabfabriken. Avståndet från bostaden på Jaktornsgränden i Lund är 2,3 mil.

– Det tar en timme i vardera riktningen att cykla om det inte blåser för mycket. Mitt i vintern åker jag tåg och det tar 45 minuter, så inte förlorar jag så mycket tid om man inte räknar med att jag får duscha när jag kommer fram.

Motion får jag ju automatiskt, säger han.

De cirka 800 mil om året han cyklar räcker inte, tycker han.

– Lite annan motion behöver jag också för andra delar av kroppen så det blir lite gym också.

... och ibland kajak

Ragnar Lindahl har även tagit sig till jobbet i en havskajak.

– Jag fick skjutsas till Lomma men sedan paddlade jag. Det väckte väl lite uppmärksamhet när jag lade upp kajaken på parkeringsplatsen.

Detta är tredje gången Lunds fot- och cykelfolk delar ut utmärkelsen. Den förste som uppmärksammades var Sven-Erik Andersson, som trots funktionshinder tar sig fram med sin trehjuliga cykel.

I fjor gick utmärkelsen till Solveig Ekström-Persson, tidigare socialdemokratisk ordförande i tekniska nämnden.

Text:
Ingrid Nathell
ingrid.nathell@sydsvenskan.se

Foto:
Julia Lindemalm
julia.lindemalm@sydsvenskan.se

Sydsvenska Dagbladet den 24 april 2008.

De politiska veteranerna Agne Gustafsson och Per-Håkan Ohlsson stod på var sin sida i striden om genombrottet för 40 år sedan. Märten Dunér, i förgrunden, tyckte att striden var något märklig, sedd med dagens ögon.

FOTO: PATRICK PERSSON

Nostalgisk afton helt utan genombrott

LUND. Det var staten som krävde att bilarna skulle fram.

Så förklarade gamle politikern Per-Håkan Ohlsson varför han för 40 år sedan stred för att Lund skulle få en stor trafikled tvärs genom centrum.

Statsvetaren Agne Gustafsson är fortfarande glad över att han vann den striden.

Lunds fot- och cykelfolk bjöd på onsdagskvällen in till nostalgimöte på stadsbiblioteket om "genombrottet", den stora genomfartsgata som i slutet av 1960-talet hotade att ödelägga en stor del av Lunds södra innerstad.

På parkett satt två av dem som var med, dåvarande byggnadsnämndens ordförande Per-Håkan Ohlsson (m) som var för och Agne Gustafsson, socialdemokraten som fick både sitt eget parti och några folkpartister att byta sida så att planerna stoppades.

Mötet inleddes med filmvisning. Filmaren Lennart Ohlsson fick med sin kamera vara med på möten i både byggnadsnämnd och stadsfullmäktige och skildrade också oppositionen bland Lundaborna.

Det som väckte dem var socialdemokraternas motion i Lunds stadsfullmäktige med krav på att planen skulle stoppas.

"Allt hölls hemligt"

Agne Gustafsson förklarade att för honom handlade striden både om själva sakfrågan, att stoppa biltrafiken rätt genom Lund, men också om demokrati.

– Allt hölls hemligt. Det var först när jag kom med i generalplanekommittén som jag själv fick insyn i vad som var på gång, berättade han.

Att det var så berodde på lagarna, förvarade sig Per-Håkan Ohlsson.

– På den tiden fick man inte avslöja några byggplaner för att inte påverka taxeringsvärden och marknadspriser på fastigheter.

Allt man ville dra trafiken på en ny genomfartsgata, från Spyken till Gasverket, berodde på att man ville bevara Östra Märtensgatan som en fin gata, förklarade Per-Håkan Ohlsson som med ålderns rätt framförde sitt försvar genom en filmad intervju.

Pressades av statsmakten

I intervjun, gjord av journalisten Solveig Ståhl, förklarade han också hur upprörd han blev när folkpartisten K A Levin, utan förvarning, fick sitt parti att änd-

FOTO: PATRICK PERSSON

Socialdemokraten Agne Gustafsson fick sitt eget parti och några folkpartister att byta sida så att planerna på "genombrottet" stoppades.

ra uppfattning och liera sig med socialdemokraterna. Genombrottet stoppades i stadsfullmäktige med röstsliffrorna 24-20.

Per-Håkan Ohlsson försökte

också förklara hur pressade politiker och stadsplanerare var av statsmakterna. Det var Vägverket och Planverket som tryckte på för att få bättre genomfarts-

trafik i Lund, påpekade han. Innan de stoppades hade planerna vuxit till en 42 meter bred fyrfyllig väg.

Gav en ny syn på centrum

Arkitekt Märten Dunér, planchef för Boverket, fick summera mötet och menade att förslaget om vägen var märkligt.

– Vem behövde egentligen en genomfart mellan Spyken och Gasverket?

Men striden kom att innebära en ny syn på Lunds centrum.

– Dittills hade det upplevts som lite sunkigt och de rika hade flyttat till utkanterna. På 1970-talet vände det, kanske för att många ungdomar valde att bosätta sig i centrum och sedan bodde kvar.

Och både han och Agne Gustafsson betonade att den stora byggstriden i Lund kom att påverka lagstiftningen, så att hemlighetsmakeriet kring planfrågor ersattes av den nya plan- och bygglagen med krav på samråd och insyn.

Text:
Eva Martelius

ÅRETS LUNDACYKLIST 2009

Lunds Fot- och Cykelfolk har beslutat att utse

Thomas Björnsson

till Årets Lundacyklist 2009

Thomas är sedan många år en riktig cykelentusiast i Lund . Han har med sitt outtröttliga arbete visat stort engagemang både när det gäller insatser som ideolog och praktiker vid turistcykling och regionala cykelvägar . För detta vill Lunds Fot- och Cykelfolk uppmärksamma och belöna Thomas som årets Lundacyklist.

Lunds Fot- och Cykelfolk
22 april 2009

Diplom till Tomas Björnsson från Lunds Fot- och Cykelfolk 2009.

HALLÅ DÄR...

... Jacqueline Lyttkens,
engagerad i Lunds fot- och
cykelfolk sedan mitten av
1970-talet.

Kommer Lunds fot- och cykel- folk att läggas ner?

- Ja, tyvärr är det så. Detta beror på att vi inte lyckas få medlemmarna att engagera sig i styrelsearbetet. Och då är det inte meningsfullt att fortsätta.

Kommer organisationen att försvinna helt och hållet från cykelkartan?

- Ja. Men vi rekommenderar dem som vill fortsätta att engagera sig att göra det i Naturskyddsföreningen i Lund, som också intresserar sig för cykelfrågor.

Vad är du mest nöjd med i arbetet för ökad

säkerhet i Lund för gångtrafikanter och cyklister?

- Det ena är att vi haft bra kontakt med dem som jobbar på gatukontoret och kunnat påtala brister och problem för dem. En annan hjärtefråga vi lyckades få igenom var kravet om att få lov att ta med cyklar på Pågatågen.

Blicka framåt. Vad tycker du bör förbättras för cyklisterna i Lund?

- Problemet är att cykelbanor korsas fram och tillbaka, ofta byter de riktning så många gånger och därför blir det svårt för många att hitta rätt väg. Uppmaningen är därför att planera bättre utifrån var cykelbanorna ska dras fram.

Är det säkert att cykla i Lund?

- Ja det tycker jag, det är ganska hyfsat. Men det finns ställen jag inte är nöjd med, där det är trångt och man därför måste köra ut i gatan för att gångtrafikanterna också ska få plats.

Varför är det så svårt att få folk att engagera sig för cyklisterna?

- Det har hänt mycket positivt för cyklisterna, kanske är det därför.

TOMMY LINDSTEDT

tommy.lindstedt@sydsvenskan.se

Sydsvenskan 2012.